Eile angetrieben, rasch dahineilend. — *b) angetrieben —, angestachelt durch* (im Comp. vorangehend). — Caus. प्रजावयति *in schnelle Bewegung setzen, schnellen* (Pfeile).

2. जॅू 1) Adj. *rasch, behend.* Subst. *Ross.* — *b) drängend, treibend.* — 2) *f. *a) Eile.* — *b) der Aether, Luftraum.* — *c) eine* Piçâkî. — *d)* Bein. der Sarasvatî. — *e) ein Fleck auf der Stirn* (?) *von Pferden und Stieren.*

जूक m. ζυγόν, *die Wage im Thierkreise* Varâh. Bṛh. 1,7. 8.

जूट m. (adj. Comp. f. आ) *Haarflechte.*

जूटक (*n.) und जूटिका f. dass.

जूति 1) f. *a) das Vorwärtsdrängen, Raschheit, Behendigkeit, ununterbrochenes Fliessen.* — *b) Antrieb, Aufmunterung; Drang, Trieb, Energie.* — *c)* angeblich = प्रज्ञान. — 2) m. N. pr. eines Hymnendichters.

*जूतिका f. *eine Art Kampher.*

जूमरनन्दिन् m. N. pr. = जुमर°.

1. जूर् s. 1. जुर्.

2. *जूर्, जूर्यते 1) हिंसायाम्. — 2) *Jmd* (Dat.) *zürnen* Bhaṭṭ.

3. *जूर् Adj. oder Subst. von ज्वर्.

*जूरी f. *Speichel.*

जूर्ण Partic. 1) von 1. जुर्. — 2) *von ज्वर्.

*जूर्णाह्व्य m. *Saccharum cylindricum.*

जूर्णाह्व m. *eine best. Pflanze* Karaka 1,21.

*जूर्णाह्वय m. *Andropogon bicolor.*

1. जूर्णि 1) f. *a) Glut, Lohe.* — *b) Feuergeschoss.* — *c) *Zorn.* — *d) *Eile,* — *e) *Fieber, Krankheit.* — *f) *Körper.* — 2) *m. *a) *die Sonne.* — *b)* Bein. Brahman's.

2. जूर्णि Adj. *preiskundig, anrufend.*

जूर्णिन् Adj. *glutumgeben, glühend.*

जूर्णी f. *eine best. Schlange* AV.

*जूर्ति f. *Fieber, Krankheit.*

(जूर्य) जूरिम्र Adj. *alt, greis.*

जूर्व्, जूर्वति 1) *durch Glut verzehren, versengen, verbrennen.* — 2) *हिंसायाम्. — Mit नि *niederbrennen, versengen.* — Mit सम् *verbrennen.*

*जूष्, जूषति (हिंसायाम्).

*जूष n. = यूष.

*जूषण n. *Grislea tomentosa.*

जृङ्ग oder जृङ्गि m. Pl. N. pr. eines Volkes Varâh. Bṛh. S. 14,21.

जृम्भ 1) m. f. (आ) und (*n.) *a) das Gähnen.* — *b) das Aufblühen* 300,25 (am Ende eines adj. Comp. f. आ). — 2) m. *a) *das Schwellen, Anschwellen.* — *b) ein best. Vogel.*

जृम्भक 1) m. *a) eine Art Gespenst, ein best. böser Genius* Hemâdri 1,655,22. — *b) ein best. Zauberspruch zur Bannung der in Waffen hausenden Geister.* — 2) f. जृम्भिका *a) das Gähnen* Kâd. 230, 6. — *b) Erschlaffung.*

जृम्भण 1) Adj. *gähnen machend.* — 2) n. *a) das Gähnen.* — *b) das Aufblühen.* — *c) Erschlaffung.*

*जृम्भावत् Adj. *gähnend.*

जृम्भित 1) Adj. s. u. ब्रम्भ्. — 2) n. *a) das Gähnen.* — *b) das zu Tage Treten, Erscheinen.* — *c) *Anstrengung, Bemühung.* — *d) *quidam coeundi modus.*

जेज्जट m. N. pr. eines med. Autors. Vgl. जैज्जट.

जेत m. N. pr. = जेतर् in जेतवन, जेतसाक्ष्य.

जेतर् Nom. ag. 1) *Gewinner, Besieger, Sieger.* — 2) N. pr. verschiedener Männer.

जेतवन n. N. pr. eines *Waldes.*

जेतवनीय m. Pl. *eine best. buddhistische Secte.*

जेतवे Dat. Infin. zu जि TBr. 2,4,3,2.

जेतव्य Adj. *zu besiegen, besiegbar.* Auch n. impers. *vincendum.*

जेतसाक्ष्य Adj. *nach* Géta *genannt.* वन n. = जेतवन.

जेतुकाम Adj. *siegesbegierig* MBh. 3,133,22.

जेव (जेतुम्र) Adj. *zu gewinnen, zu erbeuten.*

जेत्राक m. *eine Art Schwitzbadstube.*

(जेन्य) जेनिम्र Adj. 1) *von edler Abkunft,* γενναῖος. — 2) *ächt, wahr.*

(जेन्यावसु) जेनिम्रावसु Adj. *ächten, wahren Reichthum habend* ṚV.

1. जेमन् Adj. etwa *überlegen.*

2. जेमन् m. *Ueberlegenheit.*

जेमन n. *das Essen, Verspeisen.*

जेय Adj. *zu besiegen.*

जेलक m. N. pr. eines Mannes.

*जेष्, जेषते (गतौ).

जेष m. *Gewinnung, Erlangung, Erwerbung.*

जेह्, जेह्कते 1) *den Mund aufsperren, schnauben, lechzen.* — 2) *gähnen, klaffen.* — 3) *गतौ. — 4) *प्रयत्ने. — Mit वि *den Rachen aufsperren.*

जैगट m. N. pr. = जैयट.

जैगीषव्य m. Patron. N. pr. eines alten Ṛshi.

*जैगीषव्यायणी f. zu जैगीषव्य.

जैगीषव्येश्वर n. Name eines Liñga.

जैज्जट m. = जेज्जट Bhâvapr.

जैत्र 1) Adj. (f. ई) *a) überlegen, siegreich, triumphirend.* — *b) zum Siege führend.* — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Dhṛtarâshṭra. — 3) *f. जैत्री *Sesbania aegyptiaca.* — 4) n. *Ueberlegenheit, Sieg, Triumph.*

जैत्रयात्रा f. *Siegeszug* Spr. 7707.

जैत्ररथ m. *Triumphwagen* Daçak. 2,11. 30,2.

*जैत्रायणि von जैत्र.

जैत्रिय n. *Sieg, Triumph* Âpast. Çr. 6,20,2.

जैत्र Adj. = जेत्र Tâṇḍja-Br. 20,3,4.

*जैत्रायनि von जित्रन्.

1. जैन 1) Adj. (f. ई) *zu den* Gina *in Beziehung stehend.* — 2) m. *ein Anhänger* Gina's, *ein* Gaina. — 3) f. ई *die Lehre der* Gaina Harshak. 212,2.

2. जैन m. pr. = زين.

जैनतरंगिणी f. Titel eines Werkes.

जैननगर n. N. pr. einer *Stadt.*

जैनपाल m. N. pr. eines Mannes.

जैनमतपुस्तक Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

*जैनाश्रम m. *ein* Gaina-*Kloster* Halâj.

जैनेन्द्र 1) m. N. pr. eines Grammatikers; vgl. जिनेन्द्र. — 2) n. *die Grammatik* Ginendra's Pischel, de Gr. pr. 35.

जैनेन्द्रव्याकरण n. Titel eines Werkes. °पञ्चवस्तु n., °महावृत्ति f. und °वृत्ति f. desgl. Bühler, Rep. No. 589. fgg.

जैनोल्लाभदीन oder °देन m. N. pr. = زين العابدين.

जैन्य Adj. von 1. जैन 2).

जैपाल m. = जयपाल 3) Bhâvapr. 3,33.66. °क m. 34.

जैमत्त m. Patron. जैमत्तायन m. desgl.

जैमिनि m. N. pr. eines alten Lehrers Bâdar. 3, 4,2. 4,4,5. 11.

जैमिनिकोशसूत्र, जैमिनिब्राह्मण (Opp. Cat. 1), जैमिनिभागवत, जैमिनिभारत und जैमिनिसूत्र (Bühler, Rep. No. 531) n. Titel verschiedener Werke.

जैमिनीय 1) Adj. *zu* Gaimini *in Beziehung stehend.* — 2) m. *ein Anhänger* Gaimini's. Pl. *eine best. Schule.* — 3) n. Gaimini's *Werk.*

जैमिनीयन्यायमालाविस्तर m. Titel eines Werkes.

जैमूत Adj. *zu* Gîmûta 9) *in Beziehung stehend.*

जैयट oder जैय्यट m. N. pr. eines Mannes.

जैव 1) Adj. (f. ई) *a) der individuellen Seele gehörig* Çaṃk. zu Bâdar. 2,3,47. — *b) zu Jupiter in Beziehung stehend.* — 2) m. *Donnerstag* Vishṇus. 77,5.

जैवन्तायन m. Patron. von जीवन्त.

*जैवन्तायनि von जीवन्त.

*जैवन्ति m. Patron. von जीवन्त.

जैवल und जैवलि m. Patron. von जीवल.

जैवातृक 1) Adj. *a) lange lebend, dem man langes Leben wünscht.* — *b) *dünn, mager.* — 2) *m. *a) der Mond.* — *b) Kampher.* — *c) Ackerbauer.* — *d) Heilmittel.* — *e) Sohn.*

*जैवि von जीव.

*जैवेय m. Patron. von जीव.